

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 104. Argumentum nonagesimum quartum. Ex numerosissimo
agmine insignium Theologorum, stantium pro assertione nostra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

is, & questionibus, errorum tenebras à menti- bus fidelium dissipare. Reverenter proinde à Sa- cerdotibus inferioribus audiendi sunt, tanquam sedentes in Ecclesie throno, & velut magna Ec- clesie Luminaria, à quibus lumen mutuari oportet sidera inferiora.

1143 Post Episcopos, omnes ferè Hierarchici Sacer- dotes adversus dogmata assertioni nostrae contra- ria zelum suum ostenderunt, præcipue verò Pa- rochi plusquam mille quingenti Parisienses, Ro- thomagenses, Ambianenses, Nivernenses, Bel- lovaccenses, Ebroicenses, Andegavenses, Seno- nenses, Lexovienses, &c. mirum in his insectan- dis, & ad suos respectivè Episcopos defendendis, fidei ardorem manifestarunt. *Judicium autem sum- magis Cælis Presbyterorum* (è quibus complures S. Th. Doctores, perique doctrinâ, pietate, at- que experientia in animarum regimine conspicui) qui in verbis regni Gallie præcipua animas regunt, & conscientias dirigunt, parvi non est sa- ciendum, ait Illustrissimus D. Pagnanus, ad cap. ne imitari de Constitution. n. 289. Qui & ipse ibidem n. 336. dogmata illa tanquam periculosa rejicit.

1144 Eorum, & imprimis Vicariorum Generalium Ecclesie Parisiensis, zelum imitatus Amatus Co- riacheus, Vicarius Generalis Archiepiscopatus Mechliniensis vacantis, in Decreto anni 1667. emendari volens abusum, quo in gravia scelera recidivi, nimis facile & temere à quibusdam Confessoribus absolvuntur, Confessarios omnes il- lius Archiepiscopatus admonuit, ut dum in alios solvendi, in istos ligandi exerceant potestatem. Quod Decretum anno 1668. inchoavit, ipsos ex- hortans, ut quoad hujusmodi recidivos & incorre- ctos, eâ utantur Ecclesiastica disciplina & economiâ, quam S. Carolus per Dialecticum suum, cum grandi animarum lucro, per Instructiones suas Pastoribus & Confessoribus observandum præscripsit.

CAPUT CIV.

Argumentum nonagesimum quartum.

Ex numerosissimo agmine insignium Theologo- rum, stantim pro assertione nostra.

1145 Stant namque pro ea (præter Albertum Mag- num, S. Thomam, & alios antiquos; præter laudatos etiam Cardinales, & Episcopos) Fran- ciscus Genet (modò Episcopus Vassoniensis) in Theologia sua Morali, per Magistrum S. Pala- trii approbata, & honorificè commendata, tan- demque Latino idiomate reimprensa, & S. D. N. Clementi XI. dicata, to. 4. tr. 6. c. 15. & 12. Daniel Episcopus Petrocorensis in Theol. Morali ad usum Seminarii sui anno 1668. edita to. 4. l. 2. tr. 1. cap. 7. q. 9. §. iii. autem suspendenda. Carolus Gobierus, magni nominis Doctor Sorbonicus, in lib. cui titulus: *Instruction sur la Pénitence*. Raymundus Bonal, in Gallico Cursu suo, Mer- belius in Summa Christiana (cujus mentionem honorificam facit Cardinalis Aguirius ubi supra n. 160.) to. 2. dissert. 4. q. 48. Antonius Le Felon lib. cuius titulus est: *Conversion peccatoris*. Nec- sen Th. Mor. Christ. tr. 14. in Append. hæmne- bicus in Systemate Sacram. Poenit. §. 3. 4. 5. & 6. Jacobus Boudartius, insignis Ecclesie Colleg. S. Petri Insulis Canonicus-Theologus Manual. Th. to. 3. tr. 4. de Poenit. §. 14. Huyghens in sua Me- thodo remittit & retin. pecc. Nicolaus Josephus de la Verdure, egregius S. Th. Doctor Duacensis, in tract. tripl. tr. 3. a. 2. & communiter Doctores Lo- vanienses Lovinus, Scaille, Viaæus, Vincent, Dechaneux, Sullivane, Claës, Renardi, &c. Communiter etiam præcipui nominis Doctores Sorbonici, atque imprimis triginta celeberrimi il- li, qui ab insigni Gallie Antistite anno 1665. con-

sulti, an absolvi possint illi, qui sunt in consuetu- dine alicujus peccati mortalis, & non corrigunt se, nec ullam dant signa veræ emendationis? Res- ponderunt: *Differenda est absolutio illis qui sunt in consuetudine alicujus peccati mortalis, qui do- vo non corrigunt se, nec ullam dant signa veræ emendationis, secundum Regulam S. Caroli Borre- mei, &c.*

1146 Illis accedunt plusquam centum Sorbonici Do- ctores, qui ab Illustriss. D. Petro Joanne Francis- cò, Episcopo sancti Pontii Pomeriarum, consulti super vatis propositionibus, ad propositionem vi- gesimam sextam; cujus Author 1.º. *Novatores* & *Eucharistia hostes* appellabat eos qui ab ea gra- viores peccatores credebant ad quatuor, sex, &c. menses. 2.º. dilationem istam criminabatur au- ferre penitus desiderium, gustum, memoriamque di- vini alimenti, adiosumque reddere illius, & conse- sioni usum. 3.º. Communionem ne consuetudinaria quidem, qui dicit fuerunt in insaniis enor- minisque peccatis, amplius differendam, quam ad decem vel quindecim dies, imò septè non nisi ad qua- tuor vel quinque. Primum dictum redarguunt, velut nimis auidax & temerarium, Conciliique, 1147 Eliberitano & aliis, imò Ecclesie universæ in- juriosum: cujus antiqua disciplina fuit pecca- toribus magis absolutionem Communionem- que, non solum ad plures menses, sed & ad plures annos differre. Alia quidem est hô- die Ecclesie disciplina; sed idem spiritus inva- ritaque regula, Confessoriorumque obligatio, in Oraculo isto Salvatoris fundat a: *Nolite sanctum dare canibus*; sicut & in Apostolico dicto: *probes seipsum homo*; innumerisque SS. Patrum & Con- cilio- rum testimoniis; quas in hodiernum usque diem discrete commendantur in Ritualibus, dum sibi statuitur, ne Communiò, nec absolutio concedatur, nisi his qui prædenter judicantur præditi dispositionibus ad eam necessariis, sex tunc illis, quas Concilium Tridentinum exigit scilicet 6. c. 6. supeto sine quibus peccator nequit justificari. At- qui ex his aliquæ, imò pleraque valde frequenter desunt contenti, nec eas acquirere solet nisi tem- pore notabili.

1148 Et idèd Ritualia passim omnia, Ecclesia proin- de universa; eum S. Carolo: *Videat* (inquit) *di- ligenter Sacerdos, quando & quibus conferenda, vel neganda, vel differenda sit absolutio: ne absolvat eos, qui tali beneficiis sunt incapaces; quales sunt qui nulla dant signa doloris, &c.* Sunt igitur con- fidentes, quibus ob indispositionem neganda, sunt quibus differenda est absolutio. Neganda quippe nis est; quorum voluntas ita determinata est ad ma- lum; ut nolint restituere, ignoscere, &c. Diffe- renda verò est illis, quorum necdum plena, vel non satis explorata est voluntas abiciendi peccatum, vel proximam peccati occasionem; &c. & ipsi differenda est quoadusque ad plenam & satis ex- ploratam voluntatem pervenerint. *Certum* quip- po est (ait Cardinalis de Lugo) *quando dilatio...* 1149 *necessaria est ad explorandum propositum poenitentis, de quo non satis constat, posse & debere differri ab- solutionem.* De peccati disp. 14. sect. 10. Mutatio verò ista voluntatis in peccatoribus magnis, maxi- me his; de quibus in propositione, fieri non so- let subito, sed ad id quandoque necessarium est tempus notabile; nec prava consuetudinis vio- lentia uno frangitur idèd, sed multis ad hoc ut- plurimum opus est ictibus, conatibus magnis, diuturnis conflictibus; uti suo nos exemplo doc- et Augustinus 1. 8. Confess. c. 5. & seqq. *Lex enim peccati est violentia consuetudinis, quâ tra- hitur & tenetur etiam invictus animus, ex meri- to, quo in eam volens illabitur.*

1149 Non idèd tamen fixa statuenda est regula dif- ferendi poenitentes ad quatuor vel sex menses, vel integros annos. Neque enim attendenda est men- Aaa 3